

DECIZIE nr. 2737 / 26.05.2020

privind contestația formulată de societatea S.R.L., înregistrată la
D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. /02.04.2018,
și reînregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. /01.11.2019

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către A.J.F.P. Arad - Inspecție Fiscală cu adresa nr. ARG_AIF /23.10.2019, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR nr. /01.11.2019, în scopul reluării procedurii de soluționare a contestației, suspendată în baza Deciziei nr. /19.10.2018 emisă de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, în considerarea Sentinței Penale nr. /16.05.2019 a Tribunalului Arad, rămasă definitivă prin Decizia Penală nr. /A/16.09.2019 a Curții de Apel Timișoara, în Dosar nr. ... /108/2019 și a solicitării petentei din 16.10.2019 înregistrată la AJFP Arad sub nr. ARG_REG /18.10.2019 și la AJFP Arad-Inspecție Fiscală sub nr. ARG_AIF /22.10.2019.

În temeiul dispozițiilor art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, D.G.R.F.P Timișoara este astfel legal investită cu reluarea procedurii de soluționare a contestației formulată de

Societatea S.R.L.-în insolvență,
CIF:
Cu sediul în

înregistrată la A.J.F.P. Arad sub nr. /19.03.2018, la A.J.F.P. Arad-Inspecție Fiscală sub nr. /21.03.2018 și la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. /02.04.2018 și reînregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. /01.11.2019.

Petenta S.R.L. formulează contestație împotriva **Deciziei de impunere nr. F-AR ... /26.01.2018** privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale

la persoane juridice emisă de Activitatea de inspecție fiscală Arad din cadrul D.G.R.F.P. Timișoara.

Referitor la suma contestată, din totalul sumei de lei stabilită prin Decizia de impunere nr. F-AR .../26.01.2018, petenta a contestat suma totală de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei TVA;
- lei impozit pe dividende;
- lei impozit pe veniturile din alte surse.

Prin Decizia nr./19.10.2018 privind contestația formulată de societatea S.R.L., înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr./02.04.2018, emisă de către D.G.R.F.P. Timișoara s-a dispus *suspendarea soluționării contestației* formulate împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR .../26.01.2018 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă de A.J.F.P Arad – Activitatea de inspecție fiscală, pentru suma totală de lei reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei TVA;
- lei impozit pe dividende;
- lei impozit pe veniturile din alte surse,

până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, în cauză existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii.

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care petenta sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii.

Urmare adresei din 16.10.2019 înregistrată la AJFP Arad sub nr. ARG_REG /18.10.2019 și la AJFP Arad-Inspecție Fiscală sub nr. ARG_AIF /22.10.2019, prin care dl. în calitate de administrator la Societatea SRL solicită reluarea procedurii de soluționare a contestației, suspendată în baza Deciziei nr. /19.10.2018, în considerarea Sentinței Penale nr. /16.05.2019 a Tribunalului Arad, rămasă definitivă prin Decizia Penală nr. /A/16.09.2019 a Curții de Apel Timișoara, în Dosar nr. ... /108/2019, cu adresa nr. ARG_AIF /23.10.2019, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR nr. /01.11.2019, AJFP Arad – Activitatea de Inspecție Fiscală a transmis Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, în vederea reluării procedurii de soluționare a contestației în conformitate cu dispozițiile art. 277 alin. 3 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Prin **Sentința penală nr./16.05.2019** pronunțată în dosarul nr. .../108/2019, Tribunalul Arad a hotărât următoarele:

"- în temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. h Cod procedura penală, a încetat procesul penal față pe inculpatul, pentru infracțiunea de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin.1 lit. c. cu aplicarea art. 10 alin. 1 din Legea nr. 241/2005, art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și art. 5 Cod penal.

- în temeiul art. 10 alin. 1 teza finală din Legea nr. 241/2005 în forma anterioară modificării prin Legea nr. 255/2013 rap. la art. 91 Cod penal 1969 și art. 5 Cod penal, a aplicat inculpatului sancțiunea amenzii administrative de 1000 lei care se înregistrează în cazierul judiciar.

- a constatat achitat integral prejudiciul cauzat de inculpatul în sumă ele lei, sumă pusă la dispoziția părții civile AJFP Arad conform ordinelor de plată nr. și din data de 04.01.2018.

*- în baza art. 397 alin.1 și art. 25 Cod procedură penală **a respins acțiunea civilă exercitată de partea civilă ANAF - DGRFP Timișoara - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad.***

- în baza art. 11 din Legea 241/2005, a dispus ridicarea sechestrului asigurător și a popririi asigurătorii asupra bunurilor mobile și imobile ale SC SRL- administrată de inculpat.

- în baza art. 275 alin. 1 pct. 2 lit. a Cod proced. Penală a obligat inculpatul la plata sumei de 2.000 lei reprezentând cheltuieli judiciare."

Împotriva acestei sentințe, Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, în termenul legal a declarat apel, cauza fiind înregistrată la Curtea de Apel Timișoara la data de 20.06.2019 sub același număr de dosar, respectiv .../108/2019.

Prin **Decizia penală nr./A/16.09.2019**, definitivă, instanța de fond a dispus:

"În baza art. 421 pct.2 lit.a C.p.p. admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, împotriva sentinței penale nr./16.05.2019, pronunțată în dosarul penal nr. .../108/2019 al Tribunalului Arad.

Desființează, în parte, sentința penală apelată, numai în ceea ce privește latura penală și rejudecând:

În temeiul art. 9 alin. 1 lit. c din Legea 241/2005 cu aplicarea art. 35 alin. 1 din codul penal raportat la art. 10 alin. 1 din Legea 241/2005 și art. 396 alin. 10 Cod proc.penală, condamnă pe inculpatul, fiul lui și, născut la data de 02.09.1979, în loc. Arad, jud. Arad, CNP: la pedeapsa de:

- 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată.

În baza art.91 C.p. suspendă sub supraveghere executarea pedepsei aplicate inculpatului pe o perioadă de 2 ani termen de supraveghere stabilit în condițiile prevăzute de art.92 C.p.

În baza art.93 alin.1 C.p. obligă inculpatul ca, pe durata termenului de supraveghere, să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- Să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Arad, la datele fixate de acesta;

- Să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

- Să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

- Să comunice schimbarea locului de muncă;

- Să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art.93 alin.2 C.p. impune inculpatului ca, pe durata termenului de supraveghere, să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art.93 alin.3 C.p. obligă inculpatul ca, pe durata termenului de supraveghere, să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei Municipiului Arad sau Companiei de Transport Public Arad pe o perioadă de 60 de zile.

În baza art.404 C.p.p. atrage atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării dispozițiilor art.96 C.p.

În baza art. 67 alin. 2 din Codul penal rap. la art. 9 alin.1 din Legea nr.241/2005 modif, aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 al. 1 lit. a), b) g) Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții publice electiv, dreptul de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita funcția de administrator al unei societăți comerciale pe o perioadă de 2 ani după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

În baza art.65 alin. 1 Cod penal, interzice inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute la art. 66 al. 1 lit. a), b) g) Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții publice electiv, dreptul de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita funcția de administrator al unei societăți comerciale pe durata executării pedepsei.

Mentine dispozițiile sentinței apelate privind soluționarea laturii civile a cauzei, măsurile asigurătorii și plata cheltuielilor judiciare.

În baza art. 275 alin. 3 Cod proc.penala, cheltuielile judiciare avansate de stat cu soluționarea apelului procurorului, rămân în sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 16.09.2019."

Pe cale de consecință, în condițiile în care motivul care a determinat suspendarea a încetat la data prezentei, conform adresei Inspecției Fiscale Arad nr. /23.10.2019, D.G.R.F.P. Timișoara ca organ competent în soluționarea contestației se va investi cu reluarea procedurii de soluționare a contestației, în condițiile legii, pentru suma totală de lei reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei TVA;
- lei impozit pe dividende;
- lei impozit pe veniturile din alte surse.

În ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de procedură prevăzute la art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, *referitor la calitatea persoanei care a formulat contestația*, arătăm următoarele:

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, dl., în calitate de administrator, așa după cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În condițiile în care la data reluării procedurii de soluționare a contestației formulate de Societatea S.R.L., aceasta se află în procedura de insolvență prevăzută de Legea nr.85/2006, conform Dosarului nr. /108/2017 aflat pe rolul Tribunalului Arad, iar dl. în cererea formulată la 16.10.2019, înregistrată la AJFP Arad sub nr. ARG_REG /18.10.2019 și la AJFP Arad-Inspecție Fiscală sub nr. ARG_AIF /22.10.2019, pretinde că este administratorul acesteia, omițând să indice starea de insolvență și ignorând în mod vădit cele statuate definitiv de Curtea de Apel Timișoara în Decizia penală nr. /A din 16.09.2019 referitor la interzicerea dreptului de a exercita funcția de administrator al unei societăți comerciale pe o perioadă de 2 ani după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, în considerarea dispozițiilor exprese ale pct. 10.9 din OPANAF nr. 3741/2015, cu adresa nr. /10.02.2020, DGRFP Timișoara a solicitat Casei de insolvență SPRL, în calitate de administrator judiciar al S.R.L.-în insolvență, ca în termen de 5 zile de la primirea adresei, să precizeze dacă menține contestația formulată de petentă prin administratorul

La data de 19.02.2020, Casa de insolvență SPRL a răspuns solicitării, cu adresa transmisă prin fax și înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. /25.02.2020, prin care a precizat următoarele:

"(...) Având în vedere interdicțiile prevăzute în Decizia /16.09.2019 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara a fost desemnat administrator statutar al S.C. S.R.L domnul

De asemenea, în data de 13.01.2020 a fost desemnat administrator special domnul, cu domiciliul în, fără remunerație."

În aceste condiții, în considerarea dispozițiilor exprese ale pct. 10.9 din OPANAF nr. 3741/2015 și văzând răspunsul Casei de Insolvență SPRL în calitate de administrator judiciar al S.R.L., înregistrat la DGRFP

Timișoara sub nr. /25.02.2020, în scopul reluării procedurii de soluționare a contestației formulată de S.R.L., cu adresa nr. /04.03.2020, DGRFP Timișoara a solicitat d-lui, în calitate de administrator special al SRL - în insolvență, ca în termen de 5 zile de la primirea adresei să precizeze dacă menține contestația formulată de petentă prin administratorul, în condițiile în care la data prezentei S.R.L. se află în procedura de insolvență, conform Dosarului nr. /108/2017 aflat pe rolul Tribunalului Arad, iar în data de 13.01.2020 acesta fost desemnat administrator special al petentei S.R.L.

Cu adresa din data de 31.03.2020, transmisă prin intermediul serviciilor poștale și înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. /09.04.2020, dl., în calitate de administrator special al SRL - în insolvență, a comunicat faptul că acesta menține contestația formulată de Societatea SRL - în insolvență, prin fostul administrator

Pe cale de consecință, se constată îndeplinite dispozițiile art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În raport de data comunicării Deciziei de impunere F-AR ... /26.01.2018, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad, respectiv data de 01.02.2018, contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile de la data comunicării deciziei contestate prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petenta S.R.L. contestă parțial Decizia de impunere nr. F-AR ... /26.01.2018 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, în cuprinsul contestației arătând următoarele:

În ceea ce privește impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată,

Petenta invocă faptul că a identificat în cuprinsul Deciziei de impunere o greșeala de aritmetică, în sensul, ca suma totală de 1.181.569 lei reprezentând baza impozabilă stabilită suplimentar pentru calculul impozitului pe profit nu se regăsește în motivația prezentată la punctul 2.1.2-Motivul de fapt din Decizia de impunere nr. F-AR ... /26.01.2018. Adunarea aritmetică a sumelor stabilite suplimentar ca baza impozabilă pentru stabilirea impozitului pe profit este de 957.910 și nu 1.181.569 lei. Drept urmare, impozitul pe profit stabilit suplimentar, raportat la baza de impunere stabilită prin Decizia de impunere nr. F-AR ... /26.01.2018, va fi de 153.266 lei și nu lei cât a fost stabilit de organele de control fiscal.

Petenta consideră că organele de control fiscal și-au depășit competența, stabilind că achizițiile de combustibili sunt fictive, acest aspect

putând fi stabilit doar de către organele de cercetare penală, care sunt singurele organe abilitate să stabilească existența sau inexistența unor infracțiuni.

Organele de control fiscal au ignorat foile de parcurs întocmite pentru fiecare autovehicul, existente în arhiva contabilă a petentei, în baza cărora a justificat consumurile de motorină efectuate pentru obținerea de venituri impozabile. Faptul că a alimentat la diferențe orare mici, a fost justificat organelor de control fiscal de către administrator, prin faptul că s-a alimentat în canistre omologate și ulterior, combustibilul respectiv, a fost folosit de către mașina care avea nevoie, conform foilor de parcurs.

Petenta considera însă, ca există și alta posibilitate de fapt o certitudine, bazată pe înregistrări și nu pe declarații care dovedesc, culmea, contrariul celor susținute de organele de control fiscal, certitudinea că mașinile au fost alimentate cu motorină provenită de la aceste benzinării și că în urma consumului acestei motorine, societatea a realizat venituri impozabile și profit pentru care s-a achitat impozite și taxe.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, argumentele petentei sunt aceleași ca și la impozitul pe profit.

În ceea ce privește impozitul pe dividende:

Petenta consideră arbitrară stabilirea sumei de lei deoarece nu există nicio prevedere expresă care să cuprindă motivația dată de către organele fiscale, distribuția de dividende este hotărâtă doar de către adunarea generală a asociaților, iar organele fiscale nu au stabilit și nu sunt competente să stabilească cu certitudine fictivitatea operațiunilor.

În ceea ce privește impozitul pe veniturile din alte surse:

Petenta consideră arbitrară stabilirea sumei de lei deoarece administratorul societății nu a primit nici un bun sau serviciu pentru folosul propriu de la societatea pe care o administrează și nici nu a plătit pentru un bun achiziționat de la administrator/asociați pește prețul pieței.

Petenta afirmă că organele de control trebuie să explice modalitatea prin care au stabilit, la data de 16.01.2018, faptul că societatea deținea faptic, la data de 30.06.2017 în casierie suma de lei, atâta vreme când nu există întocmit un inventar, iar prin nota explicativă administratorul declară că nu deține suma de lei, deoarece această sumă este deținută de către societate și nu de către administrator.

Față de cele prezentate, petenta consideră că în mod greșit s-a stabilit în sarcina să impoziteze pe profit, TVA, impozit pe venit din dividende distribuite persoanelor fizice și impozit pe venit din alte surse, deoarece organele de control fiscal au ignorat total înregistrările prezentate și realitatea activității economice desfășurate, motiv pentru care solicită desființarea în parte a Deciziei de impunere F-AR .../26.01.2018.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice F-AR .../26.01.2018 încheiată la S.R.L., organele de inspecție fiscală au constatat deficiente care au condus la modificarea bazei de impunere și au determinat diferențe suplimentare, astfel:

1. În ceea ce privește impozitul pe profit, perioada verificată fiind 01/01/2012-31/12/2016, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar un impozit pe profit în sumă totală de lei.

2. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, perioada verificată fiind 01/01/2012-30/06/2017, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar o taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de, din care petenta contestă suma de lei.

3. În ceea ce privește veniturile din dividende, perioada verificată fiind 01/01/2012-31/12/2015, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar un impozit pe venit din alte surse în sumă totală de lei.

4. În ceea ce privește veniturile din alte surse, perioada verificată fiind 01/01/2016-30/06/2017, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar un impozit pe venit din alte surse în sumă totală de lei.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada verificată, S.R.L. a înregistrat în evidența contabilă cont.....loarea unor facturi de achiziții de la diverse firme, reprezentând cont.....loarea unor prestări servicii și achiziții de bunuri (în speță achiziții de combustibil), pe care le-a considerat cheltuieli deductibile la calculul masei profitului impozabil și pentru care și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în aceste facturi, astfel:

În ceea ce privește impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

1. Petenta a emis către clientul SC SRL factura nr./31.10.2014, în suma de lei cu TVA în suma de lei, pe care o înregistrează în evidența contabilă la o valoare mai mică, respectiv lei cu TVA în suma de lei.

Având în vedere acest aspect, echipa de inspecție fiscală a stabilit un venit suplimentar în suma totală de lei (..... lei - lei) și o TVA colectată suplimentar în suma totală de lei (..... lei - lei), prezentate în anexa nr. 2 la Raportul de inspecție fiscală.

2. SC SRL a înregistrat în evidența contabilă, numeroase rapoarte zilnice aferente activității de taxi, cu sume eronate (de cele mai multe ori mai mici decât cele înscrise pe bonul fiscal).

Având în vedere acest aspect, echipa de inspecție fiscală a stabilit venituri suplimentare în suma totală de lei și o TVA colectată suplimentar în suma totală de lei (anexa nr.2 la raportul de inspecție fiscală).

3. Echipa de inspecție fiscală a constatat că în perioada 01.01.2012 - 30.06.2017 există diferențe semnificative între sumele înregistrate în evidența contabilă de SC SRL și cele declarate la organul fiscal teritorial, prin deconturile de TVA. Din verificarea efectuată s-a constatat că în fiecare lună din perioada verificată, SC SRL a depus deconturile de TVA cu sume eronate, de cele mai multe ori mai mici decât cele înregistrate în evidența contabilă, diminuând astfel TVA de plată pe care îl datora la Bugetul de stat, motiv pentru care, echipa de inspecție fiscală a stabilit o TVA suplimentară în suma totală de lei (anexa nr. 10).

4. Petenta și-a exercitat în mod eronat dreptul de deducere a TVA în suma totală de lei aferentă unor bonuri fiscale, altele decât combustibil (emise în perioada 01.12.2012-13.03.2013), precum și TVA aferentă unor bonuri fiscale care nu îndeplinesc condițiile unei facturi simplificată, nefiind înscris pe acestea codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului (emise în perioada 14.03.2013 - 31.12.2016), prezentate în anexa nr. 11. Suma de lei reprezintă TVA dedusă eronat.

5. Petenta a înregistrat pe cheltuieli deductibile fiscal, în conturile 6022-Cheltuieli privind combustibilul, 6024-Cheltuieli cu piesele de schimb, 6028-Cheltuieli cu alte materiale consumabile, 628-Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți, suma de lei, și-a exercitat în mod eronat dreptul de deducere a TVA în suma totală de lei, aferentă atât unor achiziții care nu pot fi justificate de către societate ca fiind efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, (de exemplu: mașina de tuns gazon, alimente, parfumuri, scaun de copii, robot de bucătărie, rochie damă, etc) cât și unor achiziții pentru care societatea nu poate prezenta documente justificative (facturi emise pe persoană fizică, înregistrări pentru care societatea nu deține documente justificative sau înregistrarea unor facturi cu sume mai mari decât cele înscrise în facturi). (anexa nr. 12 la RIF).

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit cheltuieli nedeductibile fiscal în suma totală de lei (.... lei în anul 2013 + lei în anul 2014 + lei în anul 2015 + lei în anul 2016) și suma de lei TVA stabilită suplimentar.

4. Petenta a înregistrat în evidența sa contabilă, cheltuieli pe care le-a considerat deductibile din punct de vedere fiscal suma totală de lei (.... lei an 2012 + lei an 2013 + lei an 2014 + lei an 2015 + lei an 2016) și și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în suma de lei (.... lei în 2012 + lei în 2013 + lei în 2014 + lei în 2015 + lei în 2016 + lei în 2017), în baza documentelor prezentate în anexa nr. 4 la raportul de inspecție fiscală, reprezentând conținutul unor achiziții nereale de combustibil în baza unor facturi și bonuri fiscale, care figurează ca fiind emise de către diverse societăți comerciale (în principal: SC SRL stația 9 Arad str., SC SRL stația și SC SRL stația 3).

Echipa de inspecție fiscală a constatat că aceste facturi sunt aferente unor bonuri fiscale achitate în totalitate în numerar, dar nu de către

reprezentanții petentei ci de către alte persoane, bonuri procurate ulterior prin diverse metode și înregistrate în evidența contabilă a SC SRL, bonuri emise la intervale apropiate de timp și care nu se regăsesc înscrise în foile de parcurs ale societății.

Din verificarea efectuată s-a constatat că pe multe din facturile și bonurile fiscale în cauză nu este înscris numărul de înmatriculare al autovehiculului care a alimentat și prin urmare acestea nu pot fi corelate cu foile de parcurs, petenta neputând dovedi că aceste achiziții sunt în folosul operațiunilor taxabile.

De asemenea s-a constatat că în multe cazuri autovehiculul care figurează ca a alimentat de la SC SRL Stația 9 str., Arad, conform facturilor fiscale și a bonurilor fiscale aferente, nu putea fizic să alimenteze deoarece în această dată, la ore apropiate, apare că ar fi alimentat atât de la aceeași stație cu plăți în numerar cât și la alte societăți comerciale furnizoare de carburant (SC SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL, alte stații decât stația 9, str., SC SRL) achiziții efectuate în baza unor contracte, cu carduri de motorină primite de la furnizorii de combustibil, achitate prin viramente bancare și care au la baza desfășurătoare în care se precizează data și ora alimentării, stația în care s-a alimentat, cantitatea de combustibil achiziționată și numărul de înmatriculare al autovehiculului care a alimentat.

Echipa de inspecție fiscală a constatat că pe multe dintre bonurile emise de SC SRL și înregistrate în contabilitatea petentei, figurează înscrise numere de carduri de puncte Multibonus, care în urma investigațiilor efectuate de organele de inspecție fiscală s-a dovedit că aparțin unor persoane fizice care nu sunt angajați ai petentei.

Un alt fapt care ar confirma caracterul fictiv al operațiunilor derulate între SC SRL și furnizorii de combustibil: SC SRL Stația 9 str. Arad, SC SRL stația 3 Arad și SC SRL stația, este și declarația d-lui având calitatea de șofer angajat în perioada 09.04.2012 - 04.02.2013, din care rezultă că acesta nu a alimentat mașina niciodată de la SC SRL Stația 9 str., Arad, SC SRL stația 3 Arad și SC SRL stația, toate alimentările făcându-se la SC SRL, cu care petenta avea contract și carduri pentru alimentare cu combustibil.

5. Din verificarea efectuată s-a constatat că petenta a înregistrat în evidența sa contabilă, în contul 691 "Cheltuieli cu impozitul pe profit" în anul fiscal 2015 suma de lei, iar în anul fiscal 2016 suma de lei. Organele de inspecție fiscală au stabilit cheltuieli nedeductibile fiscal în suma totală de lei (.... lei + lei).

În urma recalculării a rezultat un impozit pe profit suplimentar în suma totală de lei și o TVA suplimentară în suma totală de lei (..... lei + lei + lei + lei + lei + lei).

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit cheltuielile în suma totală de lei ca fiind cheltuieli nedeductibile la calculul masei profitului impozabil și nu au acordat dreptul de deducere a TVA în sumă de lei, TVA

din care petenta contesta suma de lei aferentă achizițiilor de combustibil considerate de organele de inspecție fiscală ca fiind nereale.

În ceea ce privește impozitul pe dividende stabilit suplimentar in suma de lei, se rețin următoarele:

Organele de inspecție fiscală au constatat ca achizițiile de combustibil care figurează ca fiind emise de SC SRL (stția 9, str.), SC SRL (stția 3) și SC SRL (stția) nu au avut loc în realitate, aceste operațiuni au avut un caracter nereal, prin evidențierea și înregistrarea în contabilitate a unor cheltuieli („privind combustibilul”) artificiale și nereale, operațiunile nerealizându-se în fapt, fiind disimulată realitatea prin crearea aparentei existenței unor operațiuni care în fapt nu s-au efectuat.

Decontarea bonurilor fiscale și a facturilor care figurează ca fiind emise de furnizorii de carburanți auto, s-a făcut din plăți fictive, scopul acestor operațiuni fiind ca prin stingerea debitului față de furnizorii respectivi de către S.C. S.R.L. să se justifice sumele ridicate de către asociatul societății implicate

Astfel, s-a constatat ca au fost înregistrate în evidența contabilă, respectiv în creditul contului 5311 "Casa", plăți care figurează ca fiind efectuate către furnizorii de carburanți în valoare totală de lei, în perioada 01.01.2012- 31.12.2015, care nu au fost plătite în realitate acestora, fiind utilizate în schimb, în scop personal de către administratorul și asociatul societății S.R.L fără a calcula, reține, declara și achita impozitul pe dividende aferent sumelor ridicate. Sumele înregistrate în debitul contului 5311 "Casa" sunt sume efectiv ridicate din conturile bancare ale societății, fiind simulată plata pentru achizițiile fictive de combustibil, banii respectivi fiind însușiți de către administratorul și asociatul societății, dl.

Având în vedere faptul ca petenta nu a putut justifica natura și destinația sumelor transferate din conturile bancare în caseria societății și care ulterior au fost ridicate de asociatul S.C. S.R.L. (dl.), simulând diverse plăți fictive către furnizorii de combustibil, documente ce cuprind de asemenea operațiuni fictive, și ținând cont de prevederile legale, organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea unui impozit pe dividende suplimentar în suma de lei, (... lei an 2012 + lei an 2013 + lei an 2014 + lei an 2015 conform anexei nr.4 la RIF).

În ceea ce privește impozitul pe veniturile din alte surse, se rețin următoarele:

1. Așa cum s-a arătat în Raportul de inspecție fiscală încheiat la capitolul „Cu privire la taxa pe valoarea adăugată” respectiv la capitolul „Cu privire la impozitul pe profit”, constatările organelor de inspecție fiscală au dus la concluzia că achizițiile de combustibil care figurează ca fiind efectuate de la SC SRL (stția 9, str.), SC SRL (stția 3) și SC SRL (stția) nu au avut loc în realitate, aceste operațiuni au avut un caracter

nereal, prin evidențierea și înregistrarea în contabilitate a unor cheltuieli („privind combustibilul”) artificiale și nerexistente, operațiunile nerealizându-se în fapt, fiind disimulată realitatea prin crearea aparentei existenței unor operațiuni care în fapt nu s-au efectuat. Decontarea bonurilor fiscale și a facturilor care figurează ca fiind emise de furnizorii de carburanți auto, s-a făcut din plăți fictive, scopul acestor operațiuni fiind ca prin stingerea debitului față de furnizorii respectivi, de către S.C. S.R.L., să justifice sumele ridicate de către asociatul societății implicate.

Astfel, s-a constatat că au fost înregistrate în evidența contabilă plăți care figurează ca fiind efectuate către furnizorii de combustibili în valoare de lei (.... lei an 2016 + lei în perioada ianuarie 2017-iunie 2017) aceste sume fiind achitate prin casă, dar nu au fost în realitate plătite societăților menționate, fiind utilizate în scop personal de către administratorul SC SRL fără a calcula, reține, declara și achita impozitul pe veniturile din alte surse.

Prin urmare organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea unui impozit pe veniturile din alte surse suplimentar în suma totală de lei (.... lei + lei) (utilizând cota recalculată).

2. În urma verificării efectuate s-a constatat că societatea înregistrează conform bilanțului de verificare încheiat la data de 30.06.2017, un sold debitor al contului 5311 „Casa în lei” în suma de lei. Astfel, organele de control au luat o notă explicativă administratorului societății din care rezultă următoarele:

- societatea nu deține această sumă de bani, în realitate ;
- la data de 30.06.2017 există în casieria societății suma de lei.
- administratorul nu poate justifica diferența foarte mare de bani dintre suma înregistrată în evidența contabilă și cea existentă în casieria societății.

Astfel, s-a constatat că suma de lei (.... lei - lei), nu poate fi justificată de petentă, această sumă neexistând faptic cu toate că era înscrisă în evidența contabilă a societății, fiind evident că această sumă a fost ridicată de către persoana care coordonează activitatea și în consecință organele de inspecție fiscală au considerat suma ca fiind ridicată de către domnul

Sumele care sunt înregistrate în contabilitate în casieria societății provin din conturile bancare ale societății, deci sunt sume certe confirmate de instituția bancară, sume care trebuiau să fie identificate și faptic dacă nu ar fi fost utilizate în interes personal de asociatul și administratorul firmei, d-l

Ținând cont de prevederile legale, organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea unui impozit pe veniturile din alte surse suplimentar în suma de lei (.... x 100/84 x 16% - utilizând cota recalculată), în concluzie, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea unui impozit pe veniturile din alte surse în suma totală de lei (.... lei + lei). Sumele de

bani transferate au fost tratate de către organele de inspecție fiscală și reîncadrate ca și venituri din alte surse.

În concluzie, organele de inspecție fiscală au considerat că tranzacțiile derulate de petentă cu furnizorii de combustibil, în principal: SC SRL (stția 9, str.), SC SRL (stția 3) și SC SRL (stția), au avut drept consecință diminuarea cuantumului impozitului pe profit, a taxei pe valoarea adăugată, a impozitului pe veniturile din dividende și impozitului pe veniturile din alte surse datorate bugetului de stat.

Astfel, obligația fiscală suplimentară care ar putea fi de natura prejudiciului total stabilit în sarcina petentei prin încălcarea prevederilor legale conform sesizării penale a fost în sumă totală de lei reprezentând debite fiscale stabilite suplimentar, cuprinzând suma contestată de petentă de lei, astfel: impozit pe profit stabilit în sumă de lei, taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei, impozit pe veniturile din dividende în sumă de lei și impozit pe veniturile din alte surse în suma de lei.

Din documentele existente la dosarul cauzei se constată că Activitatea de Inspecție Fiscală a formulat Sesizarea Penală nr. ARG_AIF/26.01.2018, în legătură cu starea de fapt constatată urmare inspecției fiscale efectuate la SRL, urmare căreia s-a întocmit Decizia de impunere nr. F-AR nr. .../26.01.2018 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, organele fiscale constituindu-se parte civilă față de făptuitorul: domnul, **în calitate de administrator și asociat la Societatea SRL**, pentru prejudiciul în sumă totală de lei reprezentând debite fiscale stabilite suplimentar, care include suma contestată de petentă de lei, reprezentând: lei impozit pe profit, lei taxă pe valoarea adăugată, lei impozit pe veniturile din dividende în sumă de și lei impozit pe venitul din alte surse, la dosarul cauzei existând o fotocopie a sesizării penale transmisă către Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad.

Acest aspect al stării de fapt a determinat în virtutea principiului general de drept *penalul ține în loc civilul*, suspendarea soluționării cauzei conform Deciziei nr. / 19.10.2018 emisă de către DGRFP Timișoara.

Cu adresa nr. ARG_AIF/23.10.2019, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR nr./01.11.2019, AJFP Arad – Activitatea de Inspecție Fiscală a transmis Referatul cu propuneri de soluționare a contestației în vederea reluării soluționării pe fond a contestației, în conformitate cu dispozițiile art. 277 alin. 3 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în considerarea Sentinței Penale nr./16.05.2019 a Tribunalului Arad, rămasă definitivă prin Decizia Penală nr./A/16.09.2019 a Curții de Apel Timișoara, în Dosar nr. .../108/2019, astfel că DGRFP Timișoara, ca organ competent conform art. 272 din Codul de procedură fiscală, va proceda la analizarea dosarului

contestației în scopul soluționării acesteia pe fond, în condițiile legii, având în vedere și adresa din 16.10.2019 înregistrată la AJFP Arad sub nr. ARG_REG/18.10.2019 și la AJFP Arad-Inspecție Fiscală sub nr. ARG_AIF/22.10.2019, prin care dl. în calitate de administrator la Societatea SRL solicită reluarea procedurii de soluționare a contestației, suspendată în baza Deciziei nr./19.10.2018.

III. Societatea S.R.L. cu sediul social în, este înregistrată la O.R.C. sub nr., are cod unic de înregistrare, și cod CAEN 4932 - „Transporturi cu taxiuri”.

IV. Având în vedere motivele invocate de petentă, documentele existente la dosarul contestației și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

Referitor la afirmațiile petentei cu privire la faptul că a identificat în cuprinsul Deciziei de impunere o greșeală de aritmetică în sensul ca suma totală de lei reprezentând baza impozabilă stabilită suplimentar pentru calculul impozitului pe profit nu se regăsește în motivația prezentată la punctul 2.1.2-Motivul de fapt din Decizia de impunere nr. F-AR .../26.01.2018. Adunarea aritmetică a sumelor stabilite suplimentar ca baza impozabilă pentru stabilirea impozitului pe profit este de și nu lei, învederăm că acest aspect al stării de fapt a fost clarificat în cuprinsul Deciziei nr. / 19.10.2018 emisă de către DGRFP Timișoara, definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Referitor la suma totală de lei reprezentând: impozit pe profit în sumă de lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, impozit pe veniturile din dividende în sumă de lei și impozit pe veniturile din alte surse în sumă de lei, contestate, cauza supusă soluționării este dacă petenta S.R.L. beneficiază de deductibilitatea cheltuielilor la determinarea masei profitului impozabil și dreptul de deducere al TVA aferent achizițiilor de combustibil efectuate de petentă, în condițiile în care prin Decizia Penală nr./A/16.09.2019 dosar nr. .../108/2019 a Curții de Apel Timișoara - Secția penală, s-a reținut definitiv că există prejudiciul cauzat bugetului de stat de către inculpatul, administrator al SC SRL, DGRFP Timișoara ca organ competent în soluționarea contestației urmând a se pronunța conform pct.10.5 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și în raport cu motivarea acestei soluții definitive a Curții de Apel

Timișoara în măsura în care aceasta are implicații asupra aspectelor fiscale consemnate în Decizia de impunere contestată.

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că sumele reprezentând impozit pe profit în sumă de lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, impozit pe veniturile din dividende în sumă de lei și impozit pe veniturile din alte surse în sumă de lei, contestate, au fost stabilite în sarcina petentei prin Decizia de impunere F-AR nr. .../26.01.2018, urmare inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală constatând că în cursul perioadei verificate, societatea SRL a înregistrat operațiuni economice posibil a fi fictive cu furnizorii de combustibil, în principal: SC SRL (stția 9, str.), SC SRL (stția 3) și SC SRL (stția), având drept consecință directă și imediată diminuarea sumelor datorate bugetului de stat consolidat cu titlul de *taxă pe valoarea adăugată, impozit pe profit, impozit pe veniturile din dividende și impozit pe veniturile din alte surse datorate bugetului de stat.*

Totodată, organele de inspecție fiscală au considerat că aceste tranzacții nu au la bază operațiuni reale, neexistând de fapt achiziții reale de combustibil de către SRL și nici plăți reale ale acesteia către furnizorii de combustibil, în principal: SC SRL (stția 9, str.), SC SRL (stția 3) și SC SRL (stția).

În concluzie, în urma inspecției fiscale parțiale s-a constatat că pentru suma de lei, reprezentând cheltuieli posibil a fi fictive, precum și pentru dreptul de a deduce TVA în sumă de lei, reprezentând achiziții posibil a fi fictive, în relațiile petentei cu furnizorii de combustibil, în principal: SC SRL (stția 9, str.), SC SRL (stția 3) și SC SRL (stția), nu este confirmată realitatea operațiunilor. De asemenea, s-a constatat că suma de lei și suma de lei, reprezintă sume de bani transferate pentru plăți posibil a fi fictive și reîncadrate de organele de inspecție fiscală ca și venituri din alte surse, înregistrate de către petentă în relația cu furnizorii de combustibil, în principal: SC SRL (stția 9, str.), SC SRL (stția 3) și SC SRL (stția).

Organele de inspecție fiscală au considerat că aparentele tranzacții derulate de societatea SRL cu societățile de carburanți, în principal: SC SRL (stția 9, str.), SC SRL (stția 3) și SC SRL (stția), au avut drept consecință diminuarea cuantumului impozitului pe profit, a taxei pe valoarea adăugată, a impozitului pe venitul din dividende și a impozitului pe venitul din alte surse datorate bugetului de stat.

Astfel, obligația fiscală suplimentară care ar putea fi de natura prejudiciului total stabilit în sarcina petentei prin încălcarea prevederilor legale este în sumă totală de lei reprezentând debite fiscale stabilite suplimentar, care include suma de lei, contestată de petentă, astfel: impozit pe profit stabilit în sumă de lei, taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei, impozit pe veniturile din dividende în sumă de lei și

impozit pe veniturile din alte surse în suma de lei, obligații fiscale stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-AR .../26.01.2018, la dosarul cauzei existând o fotocopie a Sesizării penale nr. ARG_AIF .../26.01.2018 transmisă Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad.

Urmare contestației formulată împotriva acestui act administrativ fiscal, prin Decizia nr./19.10.2018, DGRFP Timisoara, în temeiul art.277 alin.1 lit. a din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, a *suspendat soluționarea cauzei* deoarece, în speță, existând suspiciuni privind comiterea infracțiunii de evaziune fiscală, infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art. 9 alin. 1 lit. a din Legea 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, ce au făcut obiectul Dosarului penal nr. .../P/2018 instrumentat de IPJ Arad – Serviciul de Investigare a Criminalității Economice.

Prin Rechizitoriul nr. .../P/2018 întocmit de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad la data de 03.01.2019 și înregistrat pe rolul acestei instanțe la 08.01.2019, a fost trimis în judecată inculpatul, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 9 al. 1 lit.c din Legea nr. 241/2005, cu aplic. art.35 al. 1 Cod penal.

În cuprinsul **Sentinței penale nr./16.05.2019** pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr..../108/2019, instanța a reținut următoarele aspecte:

"La data de 27.02.2018 a fost audiat în calitate de martor numitul care a arătat că în perioada 2012 - 2013 aproximativ 30% din bonurile de combustibil au caracter fictiv. Cu referire la cele primite de la arată că la o singură alimentare primea două facturi în baza unor bonuri fiscale care se găseau în incinta stației și care nu erau ridicate de către alți clienți.

În relația cu SC a precizat că efectua alimentări pentru diverse autovehicule care nu aparțineau societății, pentru care îi erau remise facturi fiscale în baza bonurilor aferente care atestau că plata se efectua în numerar.

Referitor la SC, arată că tatăl său care avea domiciliul pe raza orașului Nădlac, efectua uneori alimentări și primea bonuri fiscale care atestau că plata era efectuată în numerar, pe care ulterior le remitea spre înregistrare cabinetului de contabilitate.

La data de 07.05.2018 organele de urmărire penală au dispus efectuarea unei expertize fiscale judiciare care să stabilească prejudiciul cert cauzat bugetului de stat de către inculpatul

(...)

Urmare a expertizei fiscale judiciare, în sarcina inculpatului - administrator al SC SRL, s-a stabilit un prejudiciu în suma de lei,

reprezentând: impozit pe profit in suma de lei, TVA in suma de lei aferentă combustibilului nejustificat prin foi de parcurs și lei reprezentând impozit pe dividende.

În cursul urmăririi penale ANAF s-a constituit parte civilă în cauză cu suma de lei, din care lei reprezintă impozit pe profit și lei reprezintă TVA dedusă nelegal, iar lei reprezintă impozit pe dividende.

Din concluziile expertizei fiscale rezulta că prejudiciul cauzat bugetului de stat prin fapte de natură penală este în sumă de lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de lei, TVA în sumă de lei - aferentă combustibilului nejustificat prin foi de parcurs și lei reprezentând impozit pe dividende.

(...)

În cursul judecății, inculpatul a recunoscut in totalitate savarsirea faptelor pentru care a fost trimis in judecată.

Din analiza si coroborarea declarației inculpatului cu probe administrative in cauza in cursul urmăririi penale si in cursul judecății, instanța retine aceeași situație de fapt cu cea descrisa in rechizitoriu, inculpatul recunoscând savarsirea infracțiunii de evaziune fiscala in forma continuata, pentru care a fost trimis în judecată; solicitând totodată judecarea sa pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, necontestându-le.

(...)

Încadrarea juridică

Fapta inculpatului care în perioada 2012-2017, în calitate de administrator la SC SRL Arad, în baza unei rezoluții infracționale unice, a dispus înregistrarea în evidența contabilă a societății și în declarațiile depuse la organul fiscal teritorial (declarațiile privind TVA-D300 și impozit pe profit - D 101) cheltuieli fictive - reprezentând achiziții nereal efectuate de motorină de la SRL , SC și SRL, având drept scop deducerea în mod nelegal a TVA și a impozitului pe profit, cauzând un prejudiciu bugetului consolidat al statului în sumă de lei, reprezentând: impozit pe profit in suma de lei, TVA in suma de lei - aferentă combustibilului nejustificat prin foi dc parcurs și lei reprezentând impozit pe dividende, întrunește tipicitatea obiectivă și subiectivă a infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 al.I lit. c din Legea nr. 241/2005, cu aplic, art. 35 al. 1 Cod penal.

Potrivit art. 10 alin. 1 din Legea nr. 241/2005 (în vigoare la data săvârșirii faptei), *în cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecății, până la primul termen de judecată, învinuitul ori inculpând acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica pedeapsa cu amendă. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 50.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar.*

Instanța reține că plata a fost efectuată la data de 04.01.2018 și la data de 10.01.2018 anterior începerii cercetării judecătorești.f.22,23/cerc. jud. prin instituirea popririi asigurătorii asupra sumelor datorate de debitorii SC/terți popriți.

În speță, fiind incidentă cauza de nepedepsire prevăzută de art. 10 alin. 1 din Legea nr. 241/2005 (în forma în vigoare la data săvârșirii faptei)

Pe cale de consecință, în temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. h Cod procedura penală, va înceta procesul penal față pe inculpatul inculpatului, pentru infracțiunea de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin.1 lit. c. cu aplicarea art. 10 alin. 1 din Legea nr. 241/2005, art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și art. 5 Cod penal.

În temeiul art. 10 alin. 1 teza finală din Legea nr. 241/2005 în forma anterioară modificării prin Legea nr. 255/2013 rap. la art. 91 Cod penal 1969 și art. 5 Cod penal, aplică inculpatului sancțiunea amenzii administrative de 1000 lei care se înregistrează în cazierul judiciar.

Cu privire la persoana inculpatului, tribunalul reține că acesta nu este cunoscut cu antecedente penale, este căsătorit având în întreținere doi copii minori, este angajat în cadrul societății Magda& Jess SRL în funcția de conducător auto mare tonaj iar conform caracterizării depuse la dosar (f.33/cerc.jud.) pe parcursul desfășurării activității și-a îndeplinit cu succes sarcinile alocate, a adoptat un stil de lucru profesionist, a acordat sprijin colegilor, este cunoscut cu o bună reputație socială și morală

Latura civilă

În cursul urmăririi penale ANAF s-a constituit parte civilă în cauză cu suma de lei, din care lei reprezintă impozit pe profit și lei reprezintă TVA dedusă nelegal, iar lei reprezintă impozit pe dividende.

Va constata achitat integral prejudiciul cauzat de inculpatul în sumă de lei, sumă pusă la dispoziția părții civile AJFP Arad conform ordinelor de plată nr. și din data de 04.01.2018.

În baza art. 397 alin.1 și art. 25 Cod procedură penală va respinge acțiunea civilă exercitată de partea civilă ANAF - DGRFP Timișoara - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad.

În baza art. 11 din Legea 241/2005 va dispune ridicarea sechestrului asigurător și a popririi asigurătorii asupra bunurilor mobile și imobile ale SC SRL- administrată de inculpat.

În temeiul art. 274 alin. 1 Cod procedură penală va obliga inculpatul la plata sumei de 2.000 lei reprezentând cheltuieli judiciare către stat."

Pe cale de consecință, prin Sentința penală nr./16.05.2019 pronunțată în dosarul nr. .../108/2019, Tribunalul Arad a hotărât următoarele:

- încetarea procesului penal față pe inculpatul
- aplicarea sancțiunii amenzii administrative de 1000 lei care se înregistrează în cazierul judiciar;

- a constatat achitat integral prejudiciul cauzat de inculpatul în sumă de 86.900,75 lei, sumă pusă la dispoziția părții civile AJFP Arad conform ordinelor de plată nr. și din data de 04.01.2018;
- a respins acțiunea civilă exercitată de partea civilă ANAF - DGRFP Timișoara - AJFP Arad;
- a dispus ridicarea sechestrului asigurător și a popririi asigurătorii asupra bunurilor mobile și imobile ale SC SRL- administrată de inculpat;
- a obligat inculpatul la plata sumei de 2.000 lei reprezentând cheltuieli judiciare.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, în termenul legal, cauza fiind înregistrată la Curtea de Apel Timișoara la data de 20.06.2019 sub același număr de dosar, respectiv .../108/2019.

În drept, art. 277 alin. (3) și (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.

(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor de soluționare competente, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”

Potrivit acestor prevederi legale, procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Totodată, pct.10.5 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, stipulează:

„La soluționarea contestațiilor, organele de soluționare se vor pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, expertizelor efectuate în cauză, precum și în raport cu considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, reiese că urmare inspecției fiscale efectuate la SC SRL Arad, materializată prin emiterea **Deciziei de impunere nr. F-AR .../26.01.2018** privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice s-a transmis Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, Sesizarea Penală nr. ARG_AIF .../26.01.2018 împreună cu Raportul de inspecție fiscală nr. F-AR .../26.01.2018 care a stat la baza

emiterii deciziei de impunere contestate, în vederea analizării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 alin.(1) lit. a), b), c) din Legea nr. 241/2005 și recuperării prejudiciului produs bugetului general consolidat al statului în sumă totală de lei.

Referitor la operațiunile comerciale derulate de petentă, din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv Decizia penală nr./A/16.09.2019, din Dosar nr. .../108/2019 al Tribunalului Arad, a rezultat ca, prin Rechizitoriul nr. .../P/2018 întocmit de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, a fost trimis în judecată inculpatul, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 9 al. 1 lit.c din Legea nr. 241/2005, cu aplic. art.35 al. 1 Cod penal.

În cuprinsul Sentinței penale nr./16.05.2019 pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr. .../108/2019, instanța a reținut următoarele aspecte:

- La data de 27.02.2018 a fost audiat în calitate de martor numitul care a arătat că în perioada 2012 - 2013 aproximativ 30% din bonurile de combustibil au caracter fictiv. Cu referire la cele primite de la arată că la o singură alimentare primea două facturi în baza unor bonuri fiscale care se găseau în incinta stației și care nu erau ridicate de către alți clienți.

- În relația cu SC a precizat că efectua alimentări pentru diverse autovehicule care nu aparțineau societății, pentru care îi erau remise facturi fiscale în baza bonurilor aferente care atestau că plata se efectua în numerar.

- Referitor la SC, arată că tatăl său care avea domiciliul pe raza orașului Nădlac, efectua uneori alimentări și primea bonuri fiscale care atestau că plata era efectuată în numerar, pe care ulterior le remitea spre înregistrare cabinetului de contabilitate.

Așa cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, la data de 07.05.2018 organele de urmărire penală au dispus efectuarea unei expertize fiscale judiciare care să stabilească prejudiciul cert cauzat bugetului de stat de către inculpatul

Urmare a expertizei fiscale judiciare, în sarcina inculpatului - administrator al SC SRL, s-a stabilit un prejudiciu în suma de lei, reprezentând: impozit pe profit în suma de lei, TVA în suma de lei aferentă combustibilului nejustificat prin foi de parcurs și lei reprezentând impozit pe dividende.

De asemenea, în cursul urmăririi penale ANAF s-a constituit parte civilă în cauză cu suma de lei, din care lei reprezintă impozit pe profit și lei reprezintă TVA dedusă nelegal, iar lei reprezintă impozit pe dividende.

Din concluziile expertizei fiscale rezulta că prejudiciul cauzat bugetului de stat prin fapte de natură penală este în sumă de lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de lei, TVA în sumă de lei - aferentă

combustibilului nejustificat prin foi de parcurs și lei reprezentând impozit pe dividende.

S-a constatat că, în cursul judecații, inculpatul a recunoscut în totalitate savarsirea faptelor pentru care a fost trimis în judecată.

Din analiza și coroborarea declarației inculpatului cu probe administrative în cauza în cursul urmăririi penale și în cursul judecații, instanța reține aceeași situație de fapt cu cea descrisă în rechizitoriul, inculpatul recunoscând savarsirea infracțiunii de evaziune fiscală în forma continuată, pentru care a fost trimis în judecată; solicitând totodată judecarea sa pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, necontestându-le.

Fapta inculpatului care în perioada 2012-2017, în calitate de administrator la SC SRL Arad, în baza unei rezoluții infracționale unice, a dispus înregistrarea în evidența contabilă a societății și în declarațiile depuse la organul fiscal teritorial (declarațiile privind TVA-D300 și impozit pe profit - D101) cheltuieli fictive - reprezentând achiziții nereal efectuate de motorină de la SRL, SC și SRL, având drept scop deducerea în mod nelegal a TVA și a impozitului pe profit, cauzând un prejudiciu bugetului consolidat al statului în sumă de lei, reprezentând: impozit pe profit în suma de lei, TVA în suma de lei - aferentă combustibilului nejustificat prin foi de parcurs și lei reprezentând impozit pe dividende, întrunește tipicitatea obiectivă și subiectivă a infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 al.1 lit. c din Legea nr. 241/2005, cu aplic, art. 35 al. 1 Cod penal.

Prin Decizia penală nr./A/16.09.2019, instanța de fond a admis apelul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, împotriva sentinței penale nr./16.05.2019, pronunțată în dosarul penal nr. .../108/2019 al Tribunalului Arad, a desființat, în parte, sentința penală apelată, numai în ceea ce privește latura penală și rejudecând a condamnat pe inculpatul, la pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată, iar în baza art. 91 C.p. a suspendat sub supraveghere executarea pedepsei aplicate inculpatului pe o perioadă de 2 ani termen de supraveghere stabilit în condițiile prevăzute de art.92 C.p.

De asemenea, a menținut dispozițiile sentinței penale nr./16.05.2019 privind soluționarea laturii civile a cauzei, măsurile asigurătorii și plata cheltuielilor judiciare, Decizia penală nr./A/16.09.2019 fiind definitivă.

Astfel, organul fiscal investit cu soluționarea contestației constată din documentele existente la dosarul cauzei că, între stabilirea obligațiilor bugetare și constatările transmise organelor de urmărire penală există o strânsă interdependență (impunerea suplimentară reprezintă consecința unor operațiuni asupra realității cărora s-au pronunțat organele de urmărire penală).

Pentru clarificarea împrejurărilor comiterii faptelor sesizate și determinarea cu certitudine a prejudiciului cauzat, în faza de cercetare și urmărire penală a fost dispusa efectuarea unei *expertizei fiscale judiciare*, care, coroborate cu celelalte mijloace de probă administrate, dovedesc intenția administratorului petentei de diminuare a cuantumului obligațiilor fiscale, cauzând bugetului general consolidat al statului un prejudiciu constituit din obligațiile de natura impozitului pe profit și a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de lei, reprezentând: impozit pe profit în suma de lei, TVA în suma de lei - aferentă combustibilului nejustificat prin foi de parcurs și lei reprezentând impozit pe dividende, stabilite suplimentar prin actul de impunere contestat, în cursul judecății, inculpatul recunoscând în totalitate săvârșirea faptelor pentru care a fost trimis în judecată.

Conform art. 3 alin. (1) și (2) din Codul de Procedură fiscală:

"ART. 3 Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative

(1) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea creanțelor prevăzute la art. 2.

(2) Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori."

Coroborat cu art. 28 alin. 1 Cod procedură penală:

"(1) Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o. Instanța civilă nu este legată de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite."

Astfel, Curtea de Apel Timișoara a admis apelul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, împotriva Sentinței penale nr. /16.05.2019, pronunțată în dosarul penal nr. ... /108/2019 al Tribunalului Arad, a desființat, în parte, sentința penală apelată, numai în ceea ce privește latura penală și rejudecând a condamnat pe inculpatul, la pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată, iar în baza art. 91 C.p. a suspendat sub supraveghere executarea pedepsei aplicate inculpatului pe o perioadă de 2 ani termen de supraveghere stabilit în condițiile prevăzute de art.92 C.p.

Prin urmare, organul competent investit cu soluționarea contestației constata că, Decizia penală definitivă pronunțată de către Curtea de Apel Timișoara la 16.09.2019, în Dosar nr. /108/2019 are autoritate de lucru judecat în fața autorității fiscale în ce privește săvârșirea de către Dl. în calitate de administrator al petentei, în legătură cu operațiunile care constituie obiectul cauzei deduse judecății a infracțiunii de evaziune fiscală, cu consecința stabilirii în sarcina sa, în mod definitiv, a prejudiciului în

quantum de lei, reprezentând: impozit pe profit in suma de lei, TVA in suma de lei - aferentă combustibilului nejustificat prin foi de parcurs și lei reprezentând impozit pe dividende.

Se constată astfel că, pentru obligațiile fiscale suplimentare de natura impozitului pe profit, TVA și impozitului pe dividende aferente operațiunilor care constituie obiectul cauzei deduse judecării a infracțiunii de evaziune fiscală, este incidentă puterea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești în sensul în care o cerere nu poate fi judecată în mod definitiv decât o singură dată *“bis de eadem re ne sit actio”*, iar hotărârea pronunțată este prezumată a exprima adevărul și nu trebuie să fie contrazisă de o altă hotărâre, *“res judicata pro veritate habetur”*.

În această privință, se constată imposibilitatea repunerii în discuție a unei decizii judecătorești care a dobândit putere de lucru judecat, în acest sens fiind și jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția a II-a civilă -, respectiv Decizia nr. 1777/2015 pronunțată în ședință publică din 25 iunie 2015, statuează:

„Autoritatea de lucru judecat cunoaște două manifestări procesuale, aceea de excepție procesuală, conform art. 1201 C. civ. și aceea de prezumție, mijloc de probă de natură să demonstreze un anumit fapt în legătură cu raporturile juridice dintre părți, art. 1200 C. civ.

Dacă în manifestarea sa de excepție procesuală (care corespunde unui efect negativ, extinctiv de natură să oprească o nouă judecată), autoritatea de lucru judecat presupune tripla identitate de elemente prevăzută de art. 1201 C. civ. (obiect, părți, cauză), nu tot astfel se întâmplă atunci când acest efect important al hotărârii se manifestă pozitiv, demonstrând modalitatea în care au fost dezlegate anterior anumite aspecte litigioase în raporturile dintre părți, fără posibilitatea de a se statua diferit.

Altfel spus, efectul pozitiv al lucrului judecat se impune într-un al doilea proces care are legătură cu chestiunea litigioasă dezlegată anterior, fără posibilitatea de a mai fi contrazis.

Între excepția autorității de lucru judecat și puterea de lucru judecat, există o distincție clară. Astfel, condiția de aplicare a autorității de lucru judecat presupune identitatea de acțiuni (părți, obiect și cauză juridică) ce oprește repetarea judecării, iar puterea, prezumția de lucru judecat, impune consecvența în judecată, astfel că ceea ce s-a constatat și statuat printr-o hotărâre nu trebuie să fie contrazis printr-o altă hotărâre.”

Având în vedere prevederile legale antecitate, în condițiile în care instanța a soluționat latura civilă conform Sentinței penale nr./16.05.2019 pronunțată de Tribunalul Arad - Sectia Penala în dosar nr. .../108/2019, rămasă definitivă prin Decizia nr./A/16.09.2019 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, în speță este incidentă *puterea de lucru judecat* a unei

hotărâri judecătorești în sensul în care o cerere nu poate fi judecată în mod definitiv decât a singură dată *"bis de eadem re ne sit actio"*, iar hotărârea pronunțată este prezumată a exprima adevărul și nu trebuie să fie contrazisă de a altă hotărâre, *"res judicata pro veritate habetur"*.

Ținând cont de prevederile legale care instituie excepția *puterii lucrului judecat* și având în vedere că asupra unei părți a obligației fiscale cuprinse în actul administrativ fiscal atacat s-a pronunțat printr-o decizie rămasă definitivă Curtea de Apel Timișoara, Secția Penală, organul de soluționare a contestației ia act de soluția pronunțată de instanța penală și, reținând că suma totală de lei, reprezentând: impozit pe profit în suma de lei, TVA în suma de lei - aferentă combustibilului nejustificat prin foi de parcurs și lei reprezentând impozit pe dividende, stabilite suplimentar și rămasă de plată prin Decizia de impunere nr. F-AR .../26.01.2018, contestată, reprezintă prejudiciul ce urmează a fi recuperat, conform hotărârii definitive a instanței de judecată, în temeiul prevederilor art. 279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu cele ale pct. 11.1 lit.c) din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, organul de soluționare constată *puterea lucrului judecat* pentru suma totală de lei, reprezentând: impozit pe profit în suma de lei, TVA în suma de lei - aferentă combustibilului nejustificat prin foi de parcurs și lei reprezentând impozit pe dividende, stabilite suplimentar prin actul de impunere contestat.

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 15/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2005 privind unele măsuri de natură fiscală și financiară pentru punerea în aplicare a Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, care la art. 1 alin. (1) dispune:

"Art. 1. - (1) Începând cu data de 1 iulie 2005, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc și se reflectă în contabilitate în monedă nouă, la nivel de leu, fără subdiviziuni, prin reducere când fracțiunile în bani sunt mai mici de 50 de bani și prin majorare când fracțiunile în bani sunt de 50 de bani sau mai mari. Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat, cu excepția celor reținute la sursă, altele decât cele aferente veniturilor salariale, în moneda nouă, cu valori mai mici de un leu se întregesc la un leu."

Astfel, organul de soluționare a contestației luând act de soluția definitivă pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în Dosarul nr. .../108/2019, reținând că suma de lei stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere F-AR .../26.01.2018, contestată, este legal datorată, motiv pentru care, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în cauză organul de soluționare constatând **puterea lucrului judecat** pentru suma totală de

.... lei, reprezentând: impozit pe profit in suma de lei, TVA in suma de lei aferentă combustibilului nejustificat prin foi de parcurs și impozit pe dividende în sumă de lei, stabilite suplimentar prin actul de impunere contestat.

În ceea ce privește impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de lei și taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit cheltuieli nedeductibile la calculul masei profitului impozabil și nu au acordat petentei dreptul de deducere al TVA aferentă cheltuielilor cu combustibilul, stabilind impozit pe venit dividende în sumă de lei, în condițiile în care nici în timpul inspecției fiscale nici în susținerea contestației, petenta nu a prezentat documente justificative prin care să infirme constatarile organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație de fapt contrară față de cea constatată de acestea.

Anterior analizării pe fond a contestației formulate, învederăm petentei, că general valabile pentru toate capetele de cerere sunt considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție conținute de **Decizia nr. 957** pronunțată de instanța supremă în sesiunea publică din data de **25 martie 2016**, care printr-o amplă motivare demonstrează faptul că lipsa caracterului infracțional nu înlătură obligațiile fiscale stabilite, statuând că:

"De aceea, chiar dacă s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală pentru săvârșirea unei fapte de evaziune fiscală a administratorului societății reclamante, instanța de contencios administrativ poate analiza legalitatea actelor fiscale prin care s-a refuzat dreptul de deducere a T.V.A. aferentă facturilor ce au fost analizate de organele de cercetare penală."

motiv pentru care la data prezentei DGRFP Timișoara se va investi cu soluționarea pe fond a contestației pentru suma totală de lei, cu toate că în legătură cu aceasta în etapa procesual penală a fost respinsă acțiunea civilă - izvor interpretativ de drept Decizia 957 din 2016 a Î.C.C.J.

1. Petenta a emis către clientul SC SRL factura nr./31.10.2014, in suma de lei cu TVA in suma de lei, pe care o inregistreaza in evidenta contabila la o valoare mai mica, respectiv lei cu TVA in suma de lei.

Având in vedere acest aspect, echipa de inspecție fiscală a stabilit un venit suplimentar in suma totală de lei (..... lei - lei) și o TVA colectată suplimentar in suma totală de lei (..... lei - lei), prezentate in anexa nr. 2 la Raportul de inspecție fiscală.

2. SC SRL a înregistrat in evidenta contabila, numeroase raporturi zilnice aferente activitatii de taxi, cu sume eronate (de cele mai multe ori mai

mici decât cele înscrise pe bonul fiscal).

Având în vedere acest aspect, echipa de inspecție fiscală a stabilit venituri suplimentare în suma totală de lei și o TVA colectată suplimentară în suma totală de lei (anexa nr.2 la raportul de inspecție fiscală).

3. Echipa de inspecție fiscală a constatat că în perioada 01.01.2012 - 30.06.2017 există diferențe semnificative între sumele înregistrate în evidența contabilă de SC SRL și cele declarate la organul fiscal teritorial, prin deconturile de TVA. Din verificarea efectuată s-a constatat că în fiecare lună din perioada verificată, SC SRL a depus deconturile de TVA cu sume eronate, de cele mai multe ori mai mici decât cele înregistrate în evidența contabilă, diminuând astfel TVA de plată pe care îl datora la Bugetul de stat, motiv pentru care, echipa de inspecție fiscală a stabilit TVA suplimentară (anexa nr. 10).

4. Petenta și-a exercitat în mod eronat dreptul de deducere a TVA în suma totală de lei aferentă unor bonuri fiscale, altele decât combustibil (emise în perioada 01.12.2012-13.03.2013), precum și TVA aferentă unor bonuri fiscale care nu îndeplinesc condițiile unei facturi simplificate, nefiind înscris pe acestea codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului (emise în perioada 14.03.2013 - 31.12.2016), prezentate în anexa nr. 11. Suma de lei reprezintă TVA dedusă eronat.

5. Petenta a înregistrat pe cheltuieli deductibile fiscal, în conturile 6022-Cheltuieli privind combustibilul, 6024-Cheltuieli cu piesele de schimb, 6028-Cheltuieli cu alte materiale consumabile, 628-Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți, suma de lei, și-a exercitat în mod eronat dreptul de deducere a TVA în suma totală de lei, aferentă atât unor achiziții care nu pot fi justificate de către societate ca fiind efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, (de exemplu: mașina de tuns gazon, alimente, parfumuri, scaun de copii, robot de bucătărie, rochie dama, etc) cât și unor achiziții pentru care societatea nu poate prezenta documente justificative (facturi emise pe persoana fizică, înregistrări pentru care societatea nu deține documente justificative sau înregistrarea unor facturi cu sume mai mari decât cele înscrise în facturi). (anexa nr. 12 la RIF).

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit cheltuieli nedeductibile fiscal în suma totală de lei (.... lei în anul 2013 + lei în anul 2014 + lei în anul 2015 + lei în anul 2016) și suma de lei TVA stabilită suplimentară.

4. Petenta a înregistrat în evidența sa contabilă, cheltuieli pe care le-a considerat deductibile din punct de vedere fiscal suma totală de lei (.... lei an 2012 + lei an 2013 + lei an 2014 + lei an 2015 + lei an 2016) și și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în suma de lei (.... lei în 2012 + lei în 2013 + lei în 2014 + lei în 2015 + lei în 2016 + lei în 2017), în baza documentelor prezentate în anexa nr. 4 la raportul de inspecție fiscală, reprezentând conținutul unor achiziții nereale de combustibil în baza unor facturi și bonuri fiscale, care figurează ca fiind emise

de către diverse societăți comerciale (în principal: SC SRL statia 9 Arad str., SC SRL statia și SC SRL statia 3).

Echipa de inspecție fiscală a constatat că aceste facturi sunt aferente unor bonuri fiscale achitate în totalitate în numerar, dar nu de către reprezentanții petentei ci de către alte persoane, bonuri procurate ulterior prin diverse metode și înregistrate în evidența contabilă a SC SRL, bonuri emise la intervale apropiate de timp și care nu se regăsesc înscrise în foile de parcurs ale societății.

Din verificarea efectuată s-a constatat că pe multe din facturile și bonurile fiscale în cauză nu este înscris numărul de înmatriculare al autovehiculului care a alimentat și prin urmare acestea nu pot fi corelate cu foile de parcurs, petenta neputând dovedi că aceste achiziții sunt în folosul operațiunilor taxabile.

De asemenea s-a constatat că în multe cazuri autovehiculul care figurează ca a alimentat de la SC SRL Statia 9 str., Arad, conform facturilor fiscale și a bonurilor fiscale aferente, nu putea fizic să alimenteze deoarece în această dată, la ore apropiate, apare ca ar fi alimentat atât de la aceeași stație cu plăți în numerar cât și la alte societăți comerciale furnizoare de carburant (SC SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL, alte stații decât stația 9, str., SC SRL) achiziții efectuate în baza unor contracte, cu carduri de motorină primite de la furnizorii de combustibil, achitate prin viramente bancare și care au la baza desfășurătoare în care se precizează data și ora alimentării, stația în care s-a alimentat, cantitatea de combustibil achiziționată și numărul de înmatriculare al autovehiculului care a alimentat.

Echipa de inspecție fiscală a constatat că pe multe dintre bonurile emise de SC SRL și înregistrate în contabilitatea petentei, figurează înscrise numere de carduri de puncte Multibonus, care în urma investigațiilor efectuate de organele de inspecție fiscală s-a dovedit că aparțin unor persoane fizice care nu sunt angajați ai petentei.

5. Din verificarea efectuată s-a constatat că petenta a înregistrat în evidența sa contabilă, în contul 691 "Cheltuieli cu impozitul pe profit" în anul fiscal 2015 suma de lei, iar în anul fiscal 2016 suma de lei. Organele de inspecție fiscală au stabilit cheltuieli nedeductibile fiscal în suma totală de lei (.... lei + lei).

În drept, potrivit prevederilor art.6 din Legea 82/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 6

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Potrivit O.M.F. nr. 3512/2008, în vigoare în perioada supusă verificării:

“1. Persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, consemnează operațiunile economico-financiare, în momentul efectuării lor, în documente justificative, pe baza cărora se fac înregistrări în contabilitate (jurnale, fișe și alte documente contabile, după caz).

2. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale:

(...)

- conținutul operațiunii economico-financiare și, atunci când este necesar, temeiul legal al efectuării acesteia;

- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate, după caz;

(...)

Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare.”

În materia impozitului pe profit pentru perioada 01.01.2012 - 31.12.2015 sunt incidente prevederile art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (4), art. 11 alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 19 Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

coroborat cu pct. 12 din H.G. 44/2004:

“12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor [art. 21](#) din Codul fiscal.”

“ART. 21 Cheltuieli

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...)

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;”

coroborat cu pct. 44 din H.G. 44/2004:

“44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”

“ART. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

Aceleași prevederi se regăsesc începând cu 01.01.2016 stipulate la art. 19 (1), art.25, alin. (1) și art. 11 alin. (1) din Legea 227/2015 și anume:

“ART. 19 - Reguli generale

(1) Rezultatul fiscal se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. (...)”

“ART. 25 - Cheltuieli

(1) Pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, precum și taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile datorate către camerele de comerț și industrie, organizațiile patronale și organizațiile sindicale.”

“ART. 11 - Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității.

Organul fiscal este obligat să motiveze în fapt decizia de impunere emisă ca urmare a neluării în considerare a unei tranzacții sau, după caz, ca urmare a reîncadrării formei unei tranzacții, prin indicarea elementelor relevante în legătură cu scopul și conținutul tranzacției ce face obiectul neluării în considerare/reîncadrării, precum și a tuturor mijloacelor de probă avute în vedere pentru aceasta.”

Potrivit acestor prevederi legale, sunt deductibile fiscal numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. De asemenea, nu sunt cheltuieli deductibile cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de

document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.

În materia TVA, pentru perioada 01.01.2012 - 31.12.2015 speței îi sunt aplicabile prevederile art. 145 alin. 2 lit. a), art. 146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă în perioada supusă verificării, potrivit căroră:

“(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

“ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, (...);”

Aceleași prevederi se regăsesc începând cu 01.01.2016 stipulate la art. 299 alin. (1) lit. a) și art. 297 alin. (1) lit. a) din Legea 227/2015 și anume

“ART. 299 - Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;”

“ART. 297 - Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(4) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Față de prevederile legale de mai sus, se reține că persoana impozabilă, pentru a beneficia de acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, trebuie să îndeplinească în mod **cumulativ** condițiile prevăzute de lege, respectiv să **dețină o factură sau un alt document**

legal, iar achizițiile să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Se reține că, pentru a beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și/sau servicii orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată trebuie să facă dovada că acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile. Justificarea serviciilor ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a achiziționat serviciile respective.

Pentru a putea beneficia de dreptul de deducere a TVA aferenta unei prestări de servicii este obligatorie dovedirea existentei unei legături directe între serviciile prestate și operațiunile impozabile ale entității juridice care contactează aceste servicii - în sensul ca serviciile să fi fost efectuate în folosul acestor operațiuni - simpla dovedire a existentei unei prestări de servicii către o altă persoană impozabilă nefiind, în sine însăși, suficientă pentru a conferi dreptul de deducere a TVA aferenta plății făcute pentru respectivele servicii .

În speță, coroborând jurisprudența europeană cu legea specială care guvernează raporturile de drept fiscal – Codul de procedură fiscală, respectiv art. 55 și art. 73 din Noul Cod de procedura fiscală, rezultă că este obligația persoanei impozabile care solicită acordarea dreptului de deducere a TVA să prezinte dovezi obiective care să confirme utilizarea acestor bunuri în folosul operațiunilor sale taxabile.

În legătura cu posibilitatea exercitării dreptului de deducere al TVA învederam că, jurisprudența Curții Europene de Justiție, aplicabilă de la data aderării României la Uniunea Europeană, recunoaște statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată. Astfel, în hotărârea dată în cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeană de Justiție a subliniat că distincția dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA și demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerentă în funcționarea sistemului comun de TVA (paragr. 19 din hotărâre), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guvernează demonstrarea acestui drept după ce acesta a fost exercitat de către persoana impozabilă (paragr. 26 din hotărâre). În acest sens, legislația comunitară **da statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitării dreptului de deducere a TVA**, în special modul în care persoanele impozabile urmează să își stabilească acest drept (paragr. 29 din aceeași hotărâre).

Din acest motiv legislația fiscală condiționează deductibilitatea TVA a achizițiilor de îndeplinirea cumulativă, pe lângă condițiile de formă (inclusiv condiția ca persoana impozabilă să dețină factura care să conțină informațiile obligatorii prevăzute de lege), a condiției de fond esențiale, aceea ca

achizițiile pentru care se solicita deducerea sa fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile.

Prin urmare, conform dispozițiilor legale precitate, persoanele impozabile au dreptul să-și deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii numai dacă sunt îndeplinite **doua condiții cumulative**, și anume: **achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile** și au la baza facturi care conțin obligatoriu toate informațiile necesare stabilirii dreptului de deducere. În aceste condiții, pentru a dovedi că bunurile achiziționate sunt utilizate, într-adevăr, în folosul operațiunii taxabile, persoana impozabilă este obligată nu numai să dețină factura în care este înscrisă taxa pe valoarea adăugată deductibilă, ci **sa și demonstreze ca bunurile facturate sunt achiziționate în folosul operațiunii taxabile respective, simpla prezentare a unor documente neputând asigura exercitarea dreptului de deducere de către contribuabili.**

Ca atare, orice achiziție care nu este destinată în scopul activităților economice taxabile pe care le poate desfășura o persoană juridică, nu se poate bucura de deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției respective, **persoana interesată având obligația să prezinte dovezi obiective din care să rezulte că bunurile sunt destinate exclusiv activităților sale economice.**

Prin urmare, într-adevăr, proba (dovada) prestării efective a serviciilor, și necesitatea achiziționării acestora, depinde de natura serviciului prestat, de specificul activității, motiv pentru care nu a fost prevăzut un anumit tip de document justificativ, lăsându-se la latitudinea/aprecierea contribuabilului (prestator) să stabilească ce documente se impun a fi întocmite. Astfel, indiferent de probele (dovezile) aduse de contribuabil, acestea trebuie să prezinte un anumit grad de exactitate și de detaliu pentru a putea permite o identificare a acestora în corelație cu serviciul prestat și cu specificul activității desfășurate.

Referitor la afirmația petentei ca organele de control, nu au verificat foile de parcurs care stabilesc și demonstrează consumul de carburanți, se reține că în perioada 23.10.2017 - 19.01.2018, în care s-a efectuat inspecția fiscală la SC SRL, reprezentantul petentei dl., la data prezentei condamnat pentru infracțiunea de evaziune fiscală în forma continuată, a pus la dispoziția echipei de control foi de parcurs care nu au fost întocmite conform legii (pe unele nu erau înscrise numerele de înmatriculare ale autovehiculelor, numele șoferilor, sau numărul de kilometri parcurși și pe niciuna nu erau înscrise bonurile sau facturile de combustibil și cantitatea de combustibil consumat). Tocmai acest fapt a ridicat suspiciuni, asupra realității achizițiilor efectuate în baza bonurilor și facturilor în cauză, cu ocazia contrulului

inopinat efectuat la aceasta societate, in baza caruia s-a efectuat propunerea de inspectie fiscala.

Totodata in timpul inspectiei fiscale, reprezentantul petentei dl. nu a aratat faptul ca ar fi alimentat in canistre omologate si ulterior acest combustibil a fost folosit de catre masina care avea nevoie (aceasta posibilitate fiind indicata de catre dl. ulterior emiterii deciziei de impunere).

Astfel petenta nu a prezentat in timpul inspectiei fiscale foi de parcurs complet intocmite (din care sa rezulte numerele de inmatriculare ale autovehiculelor, numele soferilor, numarul de kilometri parcursi, bonurile sau facturile de combustibil si cantitatea de combustibil consumat) si nici cu ocazia solicitarii de reluare a procedurii de solutiere a contestatiei, existentă in fotocopie la dosarul cauzei, inregistrata la Inspectia Fiscala din cadrul AJFP Arad sub nr./22.10.2019, cu toate ca in termenul prevazut de dispozitiile exprese ale alin. 4 al art. 276 Cod procedura fiscala: "*(4) Contestatorul, intervenientii sau imputernicitii acestora poate/pot sa depuna probe noi in sustinerea cauzei. in aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se ofera posibilitatea sa se pronunte asupra acestora*" ar fi avut aceasta posibilitate.

Mai mult, organele de inspectie fiscala au luat o nota explicativa d-lui, casierul unuia din furnizori, care apare pe cele mai multe bonuri fiscale (anexa nr.5 la Raportul de inspectie fiscala). Din declaratiile acestuia rezulta urmatoarele aspecte:

- nu il cunoaste personal de d-l, doar ca si client;
- emite factura fiscala pe baza bonurilor fiscale pe care le prezinta clientul, la cererea acestuia ;
- a existat posibilitatea sa fie emise facturi pentru bonurile prezentate de reprezentantul SC SRL, dar care sa nu reprezinte in fapt alimentari facute pentru autovehiculele ce apartin acestei societati, deoarece "daca clientul solicita factura si prezinta bonul", acesta emite factura.

Analizand declaratiile date de d-l in nota explicativa, rezulta faptul ca SC SRL, statia 9, strada, emite facturi pentru orice bon fiscal, chiar si pentru cele procurate prin diverse metode, de o societate comerciala (in cazul de fata SC SRL), indiferent daca aceasta poate sau nu sa faca dovada alimentarii efective pentru autovehiculele apartinand acesteia .

De asemenea, echipa de inspectie fiscala a luat o nota explicativa d-lui (anexa nr. 6 la Raportul de inspectie fiscala), avand calitatea de sofer angajat la SC SRL in perioada 09.04.2012 - 04.02.2013. Din declaratiile acestuia rezulta urmatoarele aspecte :

- a condus in perioada in care a fost angajat la SC SRL autocamionul marca Iveco (3,5 tone), nr. AR.....
- alimentările s-au făcut in statiile SRL, cu care petenta avea incheiat contract si erau puse la dispozitie soferilor cãrduri pentru alimentare cu

combustibil.

- nu au fost efectuate alte alimentari din statii de carburanți decât cele ale SRL

-nu a făcut niciodată alimentari din Statia, strada, din Arad, statia si statia 3 din Arad.

Avand in vedere declarațiile d-lui, rezulta faptul ca autocamionul condus de acesta, AR....., nu a făcut alimentari de la SC SRL, statia 9, strada, in perioada 09.04.2012 - 04.02.2013, aceste declarații intarind caracterul fictiv al operațiunilor derulate intre SC SRL si SC SRL, statia 9, strada, bonurile respective fiind procurate prin diverse metode de reprezentantul petentei, condamnat la data prezentei pentru pentru infracțiunea de evaziune fiscală în forma continuată, și înregistrate în contabilitatea firmei, fapt ce s-a concretizat prin diminuarea obligațiilor datorate bugetului de stat de natura TVA, impozit pe profit, impozit pe dividende si impozit pe veniturile din alte surse.

SC SRL înregistrează in evidenta contabila, in perioada verificata, pe langa achizițiile nereale confirmate de organele de urmărire penală și ulterior definitiv de instanța penală conform Deciziei penale nr./A/16.09.2019, achiziții semnificative de motorina de la furnizorii SC SRL, SC SRL, SC SRL, SRL (alte statii decât statia 9 de pe strada, Arad) si SC SRL (alte statii decât statia 3 de pe, Arad), achiziții efectuate in baza unor contracte, cu carduri de combustibil primite de la furnizori, achitate prin viramente bancare si care au la baza desfasuratoare in care se precizează data si ora alimentarii, statia in care s-a alimentat, cantitatea ce combustibil achizitionata si numărul de înmatriculare al autovehiculului care a alimentat. Aceste achiziții, inregistrate in contul 6022, in suma totala de (.... lei in anul 2012 + lei in anul 2013 + lei in anul 2014 + lei in anul 2015 + lei in anul 2016 + lei in anul 2017), au fost considerate reale de echipa de inspecție fiscala, fiind acceptat dreptul de deducere al cheltuielilor.

Având in vedere ca prin urmărirea penala si decizia Curții de Apel nr./A/16.09.2019 a fost dovedita vinovăția d-lui pentru fapta de evaziune fiscala prin inregistrarea de achiziții fictive de combustibil, dar a fost determinat un alt prejudiciu, constatările organelor de control se mențin din punct de vedere fiscal la nivelul sumelor stabilite inițial si inscrise in Decizia de impunere, având în vedere că potrivit art.269 din Legea nr.207/2015 cu completările si modificările ulterioare:

"(1) Contestația se formulează si va cuprinde:

(...)

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se intemeiaza;

(...)."

Petenta - fără mijloace de probă, nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de acestea, prin urmare contestația urmează a fi respinsă ca *neîntemeiată* pentru aceste capete de cerere.

Referitor la impozitul pe dividende stabilit suplimentar în suma de lei, cauza supusă soluționării este dacă petenta datorează această sumă în condițiile în care, pentru sumele retrase de asociatul unic și administratorul petentei, aceasta avea obligația să calculeze, să declare și să înregistreze impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice, iar societatea petenta nu a prezentat documente justificative privind modul în care au fost cheltuite sumele respective confirmând încadrarea lor în categoria dividendelor.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că achizițiile de combustibil care figurează ca fiind emise de SC SRL (stația 9, str.), SC SRL (stația 3) și SC SRL (stația), nu au avut loc în realitate, aceste operațiuni au avut un caracter nereal, prin evidențierea și înregistrarea în contabilitate a unor cheltuieli („privind combustibilul”) artificiale și nereale, operațiunile nerealizându-se în fapt, fiind disimulată realitatea prin crearea aparentei existenței unor operațiuni care în fapt nu s-au efectuat.

Aceste tranzacții au fost considerate artificiale de către organele de inspecție fiscală, întrucât s-a constatat că :

- tranzacțiile s-au derulat într-o manieră care în mod normal nu ar fi utilizată în cadrul unor practici comerciale considerate rezonabile;
- tranzacțiile **nu au un conținut economic** și nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obișnuite, scopul esențial al acestora fiind acela de a evita impozitarea și de a obține avantaje fiscale semnificative care altfel nu ar fi putut fi acordate.

Pe baza documentelor înscrise în *anexa nr.4 la Raportul de inspecție fiscală, S.C. S.R.L.* și-a diminuat obligațiile fiscale datorate bugetului de stat (TVA, impozit pe profit, impozit pe dividende și impozit veniturile din alte surse), fiind delapidate sume mari de bani din casieria societății.

Astfel, s-a constatat că au fost înregistrate în evidența contabilă, respectiv în creditul contului 5311 "Casa", plăți care figurează ca fiind efectuate către furnizorii de carburanți în valoare totală de lei, în perioada 01.01.2012- 31.12.2015, care nu a fost plătită în realitate acestora, fiind utilizată în schimb, în scop personal de către administratorul și asociatul societății S.R.L. dl., fără a calcula, reține, declara și achita impozitul pe dividende aferent sumelor ridicate. Sumele înregistrate în debitul contului 5311 "Casa" sunt sume efectiv ridicate din conturile bancare ale societății,

fiind simulată plata pentru achizițiile fictive de combustibil, banii respectivi fiind însușiți de către administratorul și asociatul societății, dl.

Având în vedere faptul că petenta nu a putut justifica natura și destinația sumelor transferate din conturile bancare în caseria societății și care ulterior au fost ridicate de asociatul S.C. S.R.L. (dl.), simulând diverse plăți fictive către furnizorii de combustibil, și ținând cont de prevederile legale, organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea unui impozit pe dividende suplimentar în suma de lei, (... lei an 2012 + lei an 2013 + lei an 2014 + lei an 2015 conform anexei nr.4 la RIF).

În drept, potrivit art.7 alin.(1) pct.12 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

12. dividend - o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, exceptând următoarele: [...]

Se consideră dividend din punct de vedere fiscal și se supune aceluiași regim fiscal ca veniturile din dividende: [...]

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia.

Totodată, potrivit art. 67 alin.(1) și alin. (1¹.1) din același act normativ:

“(1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor.

(1¹.1) Regimul fiscal aplicabil veniturilor din dividende prevăzut la alin. (1) se aplică și pentru veniturile considerate dividende, reprezentând sume plătite de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia.”

Față de prevederile legale de mai sus se reține că legiuitorul a definit dividendele ca fiind o distribuție în bani efectuată de persoana juridică unui

participant drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică.

De asemenea, potrivit prevederilor art.7 pct.12 teza a 2-a din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, **se consideră dividend** din punct de vedere fiscal și se supun aceluiaș regim fiscal ca veniturile din dividende **suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia.**

Învederăm că, în legătură cu legalitatea și corectitudinea constatărilor inspecției fiscale, în situații similare, s-a pronunțat în mod constant și Înalta Curte de Casație și Justiție, care de exemplu în **Decizia nr. 488/2019**, a statuat definitiv că:

„Potrivit dispozițiilor art. 7 pct. 12 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dividendele reprezintă o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui deținător de acțiuni sau părți sociale, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică.

Conform tezei finale a aceluiași articol, dacă suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui acționar sau asociat al persoanei juridice este efectuată în scopul personal al acestuia, suma respectivă este considerată dividend.

În cauză, în urma inspecției fiscale s-a constatat că în luna septembrie 2014, asociatul unic al societății A. SRL a ridicat suma de 136.246 RON din casieria societății, în vederea achitării unor diverse cheltuieli, fără a justifica cu documente că suma respectivă a fost utilizată în scopul desfășurării activității economice a societății.

În contextul arătat, întrucât suma în discuție a fost plătită asociatului unic și nu s-a făcut dovada folosirii acesteia în scopul desfășurării activității societății, deși sarcina dovedirii acestui aspect revine contribuabilului, în mod corect instanța de fond a făcut aplicarea în speță a dispozițiilor legale anterior menționate și a apreciat că această sumă trebuie considerată dividend.”

Din analiza documentelor aflate la dosarul contestației și din constatările organelor de inspecție fiscală se reține că petenta a înregistrat în evidenta contabilă, respectiv în creditul contului 5311” Casa”, plăți care figurează ca fiind efectuate către furnizorii de carburanți în valoare totală de lei (anexa nr. 4 la Raportul de inspecție fiscală) în perioada 01.01.2012- 31.12.2015, care nu a fost plătită în realitate acestora, fiind utilizată în schimb, în scop personal de către administratorul S.C. S.R.L fara a calcula, retine, declara si achita impozitul pe dividende aferent sumelor ridicate.

Sumele înregistrate în debitul contului 5311” Casa” sunt sume efectiv ridicate din conturile bancare ale societății, fiind simulată plata pentru

achizițiile fictive de combustibil, banii respectivi fiind însușiți de către administratorul și asociatul societății, d-l

Petenta nu a prezentat nici în timpul inspecției fiscale și nici ulterior în motivarea contestației, documente justificative de natura mijloacelor de proba reglementate de Codul de procedura fiscală, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 276 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, din care să rezulte modul în care au fost cheltuite sumele ridicate și prin care să se facă dovada că ar fi fost executată o contraprestație din partea d-lui în calitate de administrator și asociat, în folosul petentei, astfel încât să se justifice natura plății acestei sume și utilizarea acesteia în scopul desfășurării activității petentei.

Luând în considerare faptul că banii au ieșit fizic din casieria petentei, dar nu au fost plătiți către furnizorii preținși, ci au fost însușiți de, rezulta că petenta datorează impozit pe dividende pentru sumele respective, așa cum în mod constant a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție, conform jurisprudenței indicate în cele ce preced.

Mai mult, constatările organelor fiscale privind fictivitatea achizițiilor de combustibil au fost confirmate și de organele penale prin decizia Curții de Apel nr. /A/16.09.2019 fiind dovedită vinovăția dlui pentru fapta de evaziune fiscală prin înregistrarea de achiziții fictive de combustibil, fapta fiind reținută ca fiind infracțiune, un prejudiciu mai mic, însă sub aspect fiscal petenta datorează sumele stabilite inițial și înscrise în Decizia de impunere.

Referitor la afirmația petentei ca organele de control fiscal și-au depășit competența stabilind că achizițiile de combustibil sunt fictive și ca acest aspect va putea fi stabilit doar de către organele de cercetare penală care sunt singurele organe abilitate să stabilească existența sau inexistența unor infracțiuni (lucru care de altfel s-a și confirmat ulterior inspecției), se reține că aspectele constatate au fost transmise spre cercetare organelor abilitate pentru a se stabili încadrarea și vinovăția persoanelor implicate în faptele de evaziune fiscală conform prevederilor art.132 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare, conform Deciziei penale nr. /A/16.09.2019 din Dosar nr. ... /108/2019 Curtea de Apel Timișoara - Secția Penală stabilind definitiv că dl. este vinovat pentru fapta de evaziune fiscală prin înregistrarea de achiziții fictive de combustibil, fapta fiind reținută ca infracțiune, fiind condamnat la pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată, având în vedere că: "în consecință, fapta inculpatului care în perioada 2012-2017, în calitate de administrator la SC SRL Arad, în baza unei rezoluții infracționale unice, a dispus înregistrarea în evidența contabilă a societății și în declarațiile depuse la organul fiscal teritorial (declarațiile privind TVA - D300 și impozit pe profit - D101) cheltuieli fictive -

reprezentând achiziții nereal efectuate de motorină de la SRL, SC șiSRL, având drept scop deducerea în mod nelegal a TVA și a impozitului pe profit, cauzând un prejudiciu bugetului consolidat al statului în sumă de lei, reprezentând: impozit pe profit in suma de lei, TVA în sumă de lei - aferentă combustibilului nejustificat prin foi de parcurs și lei reprezentând impozit pe dividende, a întrunit tipicitatea obiectivă și subiectivă a infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 al.1 lit. c din Legea nr. 241/2005, cu aplic. art. 35 al. 1 Cod penal, raportat la art. 10 alin. 1 din Legea 241/2005 și art. 396 alin. 10 Cod proc.penală".

Prin urmare, se reține că în mod legal, organele de inspecție fiscală au calculat în sarcina societății petente, aferent ridicărilor de numerar din casierie de către administratorul societății petente, dl., a sumelor reprezentând plăți care figurează ca fiind efectuate către furnizorii de carburanți, pentru care au stabilit un impozit pe veniturile din dividende acordate persoanelor fizice suplimentar în sumă de lei, (... lei an 2012 + lei an 2013 + lei an 2014 + lei an 2015 conform anexei nr.4 la RIF).

Potrivit art.269 din Legea nr.207/2015 cu completările și modificările ulterioare:

"(1) Contestația se formulează și va cuprinde:

(...)

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

(...)."

În contestație petenta trebuia să precizeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, conform normei legale precitate.

Se reține că, în ceea ce privește suma de lei reprezentând impozit pe dividende, petenta nu a motivat în niciun fel contestația, respectiv nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze și nu a invocat niciun articol de lege în apararea sa.

Petenta nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de acestea, prin urmare, având în vedere cele reținute anterior, în temeiul prevederilor art. 279 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca neîntemeiată**, contestația formulată de S.C. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR .../26.01.2018, pentru **suma de lei** reprezentând

impozit pe veniturile din dividende acordate persoanelor fizice, în condițiile în care pentru diferența în cuantum de lei până la cuantumul total al impozitului pe dividende stabilit în sarcina petentei de lei, în cauză s-a constatat incidența puterii excepția de fond a puterii lucrului judecat având în vedere că suma de lei reprezintă prejudiciu conform deciziei penale definitive pronunțate în cauză.

Referitor la impozitul pe veniturile din alte surse în sumă totală de lei, cauza supusă soluționării este dacă petenta datorează această sumă, în condițiile în care, pentru sumele retrase de asociatul unic și administratorul petentei dl., aceasta avea obligația să calculeze, să declare și să înregistreze aceste sume în categoria veniturilor din alte surse, iar societatea petenta nu a prezentat documente justificative privind modul în care au fost cheltuite sumele respective, neprobând că acestea au fost utilizate în scopul desfășurării activității sale, având în vedere că petenta nu a motivat sub aspect legal acest capăt de cerere.

1. În fapt, așa cum s-a aratat în Raportul de inspecție fiscală încheiat la capitolul „Cu privire la taxa pe valoarea adăugată” respectiv la capitolul „Cu privire la impozitul pe profit”, constatările organelor de inspecție fiscală au dus la concluzia că achizițiile de combustibil care figurează ca fiind efectuate de la SC SRL și SC SRL nu au avut loc în realitate, aceste operațiuni au avut un caracter nereal, prin evidențierea și înregistrarea în contabilitate a unor cheltuieli („privind combustibilul”) artificiale și nererale, operațiunile nerealizându-se în fapt, fiind disimulată realitatea prin crearea aparentei existenței unor operațiuni care în fapt nu s-au efectuat.

Aceste tranzacții au fost considerate artificiale, întrucât s-a constatat ca:

- tranzacțiile s-au derulat într-o manieră care în mod normal nu ar fi utilizată în cadrul unor practici comerciale considerate rezonabile;
- tranzacțiile nu au un conținut economic și nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obișnuite scopul esențial al acestora fiind acela de a evita impozitarea și de a obține avantaje fiscale semnificative care altfel nu ar fi putut fi acordate;

Decontarea bonurilor fiscale și a facturilor care figurează ca fiind emise de furnizorii de carburanți auto, s-a făcut din plăți fictive, scopul acestor operațiuni fiind ca prin stingerea debitului față de furnizorii respectivi, de către S.C. S.R.L., să justifice sumele ridicate de către asociatul societății implicate.

Astfel, s-a constatat că au fost înregistrate în evidența contabilă plăți care figurează ca fiind efectuate către furnizorii de combustibili în valoare de lei (.... lei an 2016 + lei în perioada ianuarie 2017-iunie 2017) aceste

sume fiind achitate prin casa, dar nu au fost in realitate plătite societăților menționate, fiind utilizate in scop personal de către administratorul SC SRL fara a calcula, retine, declara si achita impozitul pe veniturile din alte surse.

Organele de inspecție fiscala au considerat ca aceste tranzacții nu au la baza operațiuni reale, neexistand in fapt o livrare reala de bunuri către SC SRL si nici plăți reale ale acesteia către societățile mai sus menționate, aceste datorii fiind de fapt rezultate din înregistrări contabile fictive in evidenta contabila a SC SRL, iar prin aceste plăți fictive, dl. care este administrator si asociat la S C. S.R.L., a urmărit sa ridice bani din societate, fiind simulata plata pentru achizițiile fictive de combustibil, banii respectivi fiind insusiti de către administratorul si asociatul societății, d-l

Drept urmare, sumele de bani transferate au fost tratate de către organele de inspecție fiscala si reîncadrate ca si venituri din alte surse.

În drept, potrivit art. 6 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

"ART. 6 Exercițarea dreptului de apreciere

(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. În exercițarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil/plătitor. În situația în care organul fiscal constată că există diferențe între starea de fapt fiscală a contribuabilului/plătitorului și informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la același contribuabil/plătitor, organul fiscal are dreptul să consemneze constatările în conformitate cu situația fiscală reală și cu legislația fiscală și are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă."

De asemenea, potrivit prevederilor art. 11 alin. 1 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

"ART. 11 - Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot

reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității."

În speță, sunt aplicabile prevederile art. 114 alin. (1) și alin. (2) lit. h) și art. 115 alin. (1) – (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada 01.01.2016-30.06.2017, care precizează:

"Art. 114 - Definirea veniturilor din alte surse

(1) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 61 lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu..

(2) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

(...)

h) bunurile și/sau serviciile primite de un participant la persoana juridică, acordate/furnizate de către persoana juridică în folosul personal al acestuia;

i) suma plătită unui participant la o persoană juridică, în folosul personal al acestuia, pentru bunurile sau serviciile achiziționate de la acesta, peste prețul pieței pentru astfel de bunuri ori servicii;"

"Art. 115 - Calculul impozitului și termenul de plată

(1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul acordării veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut pentru veniturile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. a) - k), precum și în normele metodologice elaborate în aplicarea art. 114.

(2) Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final.

(3) Impozitul astfel reținut se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut".

Având în vedere actele normative mai sus menționate se reține că veniturile constând în bunuri și serviciile primite de un participant la persoana juridică, acordate de către persoana juridică în folosul personal al acestuia reprezintă venituri din alte surse impozabile.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că în condițiile în care, petenta nu a putut justifica natura și destinația sumelor achitate, simulând diverse plăți fictive către emitenții de facturi de combustibil, precum și faptul că aceste sume nu mai exista faptic în casieria societății petente fiind evident faptul că au fost ridicate de către administratorul societății, fapt recunoscut chiar de administratorul petentei în etapa penală, prin urmare, în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea unui impozit pe veniturile din alte surse suplimentar în suma totală de lei (.... lei + lei) (utilizând cota recalculată).

2. In urma verificării efectuate s-a constata ca societatea a inregistrat conform balanței de verificare încheiata la data de 30.06.2017, un sold debitor al contului 5311 „Casa in lei” in suma de lei. Astfel, organele de control au luat o nota explicativa administratorului societății din care rezulta următoarele:

- societatea nu deține aceasta suma de bani, in realitate;
- la data de 30.06.2017 exista in casieria societății suma de lei.
- administratorul nu poate justifica diferența foarte mare de bani dintre suma înregistrata in evidenta contabila si cea existenta in casieria societății.

Astfel, s-a constatat ca suma de lei (.... lei - lei), care nu poate fi justificata de societate, această sumă neexistând faptic cu toate ca era înscrisa in evidenta contabila a societății, fiind evident ca aceasta suma a fost ridicata de către persoana care coordonează activitatea si in consecința organele de inspecție fiscala au considerat suma ca fiind ridicata de către domnul

Sumele care sunt înregistrate in contabilitate in casieria societății provin din conturile bancare ale societății, deci sunt sume certe confirmate de instituția bancara, sume care trebuiau sa fie identificate si faptic daca nu ar fi fost utilizate în interes personal de asociatul si administratorul firmei, d-l

În drept, potrivit art. 6 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

"ART. 6 Exercițarea dreptului de apreciere

(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. În exercitarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil/plătitor. În situația în care organul fiscal constată că există diferențe între starea de fapt fiscală a contribuabilului/plătitorului și informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la același contribuabil/plătitor, organul fiscal are dreptul să consemneze constatările în conformitate cu situația fiscală reală și cu legislația fiscală și are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă."

De asemenea, potrivit prevederilor art. 11 alin. 1 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

"ART. 11 - Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității."

În speță, sunt aplicabile prevederile art. 114 alin. (1) și alin. (2) lit. h) și art. 115 alin. (1) – (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada 01.01.2016-30.06.2017, care precizează:

"Art. 114 - Definirea veniturilor din alte surse

(1) *Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 61 lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu..*

(2) *În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:*

(...)

h) bunurile și/sau serviciile primite de un participant la persoana juridică, acordate/furnizate de către persoana juridică în folosul personal al acestuia;

i) suma plătită unui participant la o persoană juridică, în folosul personal al acestuia, pentru bunurile sau serviciile achiziționate de la acesta, peste prețul pieței pentru astfel de bunuri ori servicii;"

Art. 115 - Calculul impozitului și termenul de plată

(1) *Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul acordării veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut pentru veniturile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. a) - k), precum și în normele metodologice elaborate în aplicarea art. 114.*

(2) *Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final.*

(3) *Impozitul astfel reținut se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut".*

Având în vedere actele normative mai sus menționate se reține că veniturile constând în bunuri și serviciile primite de un participant la persoana juridică, acordate de către persoana juridică în folosul personal al acestuia reprezintă venituri din alte surse impozabile.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a înregistrat conform balanței de verificare încheiata la data de 30.06.2017, un sold debitor al contului 5311 „Casa în lei” în suma de lei, rezultând, conform notei explicative dată de administratorul societății organelor de inspecție fiscală, că: societatea nu deține aceasta suma de bani în realitate, la

data de 30.06.2017 exista in casieria societății suma de lei, administratorul societății neputând justifica diferența foarte mare de bani dintre suma înregistrată în evidenta contabilă și cea existentă în casieria societății.

Prin urmare, în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea unui impozit pe veniturile din alte surse suplimentar în suma totală de lei ($\text{....} \times 100/84 \times 16\%$ - utilizând cota recalculată).

Referitor la afirmațiile petentei, ca organele de control trebuie să explice modalitatea prin care au stabilit, la data de 16.01.2018, faptul că societatea deținea faptic, la data de 30.06.2017 în casierie suma de lei, atata vreme când nu exista întocmit un inventar și ca din nota explicativă rezulta că administratorul societății nu deținea la data de 30.06.2017 suma de lei, deoarece aceasta sumă este deținută de societate, se reține că la întrebarea 1 din nota explicativă, echipa de inspecție fiscală a solicitat reprezentantului societății să precizeze dacă deține în fapt numerarul în suma de lei, înregistrat conform registrului de casă și a balanței de verificare aferente lunii iunie 2017.

Inspecția fiscală parțială s-a efectuat la SC SRL și nicidecum la persoana fizică; echipa de inspecție fiscală a cerut explicații cu privire la numerarul înregistrat în casieria societății și nicidecum la cel detinut de persoana fizică, iar justificările susținute de petenta (că administratorul a declarat că nu deținea suma de lei tocmai pentru că era deținută de societate) sunt puerile și lipsite de obiect și prin urmare nu pot fi luate în considerare de echipa de inspecție fiscală

Totodată, se reține că nici în timpul inspecției fiscale și nici ulterior în motivarea contestației, petenta nu a prezentat documente justificative de natură mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală din care să rezulte că sumele respective au fost destinate activității economice a societății, modul în care au fost cheltuite sumele ridicate și să facă dovada că ar fi fost executată o contraprestație din partea acestuia în folosul societății, astfel încât să se justifice natura plății acestei sume și utilizarea acesteia în scopul desfășurării activității petentei.

Potrivit art.269 din Legea nr.207/2015 cu completările și modificările ulterioare:

"(1) Contestația se formulează și va cuprinde:

(...)

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

(...)."

În contestație petenta trebuia să precizeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea.

Se retine ca in ceea ce privește suma de lei reprezentând impozit pe veniturile din alte surse aferenta achizițiilor fictive de combustibil, petenta nu a motivat in niciun fel contestația, respectiv nu a depus niciun document in susținerea propriei cauze si nu a invocat niciun articol de lege in apararea sa.

Societatea nu aduce motivații bazate pe documente justificative si argumente privind starea de fapt si de drept prin care sa combata constatările organelor de inspecție fiscala si din care sa rezulte o situație contrara fata de cea constatata de acestea.

Pe cale de consecință, în mod legal organele de inspecție fiscală au considerat că sumele ridicate din caseria petentei de către asociat/administrator reprezintă avantaje în bani obținute de la S.C. S.R.L. motiv pentru care au încadrat suma de lei (... lei + ... lei) în categoria *veniturilor din alte surse* obținute de asociat/administrator de la societate.

Prin urmare, având în vedere cele reținute anterior, în temeiul prevederilor art. 279 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederilor pct. 11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca neîntemeiată**, contestația formulată de S.C. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR .../26.01.2018 pentru **suma de lei (... lei + ... lei) reprezentând impozit pe veniturile din alte surse.**

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul art. 279 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederilor pct. 11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE :

- **Respingerea contestației** formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR .../26.01.2018 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă de A.J.F.P Arad – Activitatea de inspecție fiscală, pentru suma totală de suma totală de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit,
- lei TVA,
- lei impozit pe dividende,

stabilite suplimentar prin actul de impunere contestat, **în cauză fiind incidentă puterea lucrului judecat**, luându-se act de soluția definitivă pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în Dosarul nr. .../108/2019.

- **Respingerea ca neîntemeiată a contestației** formulate împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR ../26.01.2018 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă de A.J.F.P Arad – Activitatea de inspecție fiscală, pentru suma totală de lei reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei TVA;
- lei impozit pe dividende;
- lei impozit pe veniturile din alte surse.

- prezenta decizie se comunica la:

- Dl., in calitate de adminstrator special al S.R.L.-în insolvență;
- A.J.F.P. Arad - Activitatea de inspecție fiscală, cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 3.741/2015.

Decizia este definitiva în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,